

The Foundation Connection

“Welcome to Eretz Yisrael, cousin Dovid and family!”

“Thank you for the wonderful welcome cousin Betzalel. We are very happy and grateful to be here. In fact, we thank Hashem that we are alive.”

“You must be feeling that way because of the hurricane that hit your city last month.”

“That’s right, cousin Betzalel. The powerful winds caused so much destruction. We were saved. Boruch Hashem, our house had a foundation.”

“Did that make a difference, cousin Dovid?”

“It surely did. Buildings that were built with strong concrete foundations survived the 150 mile per hour winds. Other buildings that were merely built on top of the ground just blew away.”

“You’re not going to believe this, cousin Dovid, but Rav Shimshon Pincus zt”l uses the same parable to describe the *middah* (character trait) that we are working on this week – the sixth week of Sefiras HaOmer.”

“Please share his insight with me cousin Betzalel. It sounds fascinating.”

“Each of the seven weeks between Pesach and Shavuos has its own *middah*. If we take the responsibility of working on improving that *middah* during that week, we will receive tremendous *Siyata Di’Shmaya* (Heavenly Assistance). The success that we enjoy will have an impact on all of the rest of the weeks of the year.”

“How?”

“On a simple level, when one acquires a good *middah*, it becomes his. He now has a skill that he can use whenever he needs it. The *middah* of the second week is *gevura* (self control). If one gains more inner strength during the second week, he can use it the rest of his life, whenever he needs to resist temptation.”

“How true?”

“On a deeper level, the Arizal says that these seven weeks are the ‘roots’ of the entire year. Hashem looks at our deeds during these weeks, evaluates them, and guides the events of the rest of the year based upon that. So you see, cousin Dovid, we have a tremendous opportunity in front of us.”

“Let’s get started cousin Betzalel! What is the *middah* of the week?”

“It is called ‘yesod,’ which means foundation. The foundation is the strong connection between the building and the ground. So too, one who has the *middah* of *yesod* is strongly connected to Hashem.”

“Practically speaking, how does he forge this strong connection?”

“He is always thinking about The Almighty. Everything that he does is for Hashem. He eats to gain the energy to serve Hashem. He learns Torah to know the will of Hashem. He acts kindly towards his people because they are Hashem’s children. He sleeps to gain strength to serve The Creator. He uses his money only for Hashem’s mitzvos. Even his thoughts are dedicated exclusively to Torah and mitzvos. He is constantly addressing himself to his Master.”

“It is not hard to understand why he forms a close connection, cousin Betzalel. If you think about anyone or anything constantly, you will become attached to it. How much more so The Holy One, Blessed Be He, who gives you *Siyata Di’Shmaya* (Heavenly Assistance) every step along the way as you put in the effort to be close to Him.”

“Exactly, cousin Dovid. A tsaddik has the *middah* of *yesod*, as the verse states, ‘Tsaddik yesod olam’ (a tsaddik is the foundation of the world) [Mishlei 10:25]. The Metsudas Dovid explains that a tsaddik is steadfast. He is so totally dedicated to serving Hashem, that he becomes as stable [in his *emunah* (faith)] as the bedrock of the world. Therefore, when troubles come along, the wicked people become flustered, and lose their trust in

Hashem. However, the tsaddik is so strongly attached to The Almighty that nothing shakes his *emunah*. The Malbim goes even further and states that the tsaddik’s close relationship with The Creator serves as the foundation which supports not only himself, but the entire world.”

“What an accomplishment!”

“Yes. These are the heights that a person can reach by coming close to Hashem.”

Kinderlach . . .

This is the week to strengthen our connection to Hashem. How? By always thinking about Him. By relating everything that we do to Him. By serving Him with our every thought and every action every moment of every day. Rav Avigdor Miller says that constantly thinking about Hashem is one of life’s greatest accomplishments. This is what brings a person close to Hashem. This is what forges a strong connection between him and his Creator. This is the middah of yesod - foundation. Build a strong foundation this week, kinderlach. Attach yourself firmly to Hashem and become a tsaddik yesod olam.

He’s Taking Care of Us

“Chaim, you’re not going to believe this.”

“Believe what, Avi?”

“Believe what my teacher taught us today about the *Shmitta* (Sabbatical) year.”

“Is that the year where the farmer is forbidden to work the land?”

“Correct, Chaim. Once every seven years the land is allowed to rest.”

“What’s so unbelievable about that? Crop rotation is supposed to be a good thing.”

“My teacher quoted Rav Chaim Shmuelevitz zt”l, the Mirrer Rosh Yeshiva.”

“What did he say?”

“Those who observed the *Shmitta* year were like heavenly angels. Their strength was unfathomable. How can it be that a person can achieve such great things from the mitzvah of *Shmitta*?”

“Let’s think about this a minute, Avi. Let us try to imagine ourselves back in the days of the *Beis HaMikdash* (Holy Temple).”

And so, Chaim begins to tell a story.

☪ ☪ ☪ ☪ ☪

“Abbas, thank you so much for taking such good care of us. Boruch Hashem, we have a nice farm, and every day you go out and work the fields. You plow, plant, and tend to the crops. When they are fully grown, you pick them and bring them to Imma to cook into the delicious meals that we eat. We are so fortunate that we have such a farm and that it is able to provide food for our family.”

“Kinderlach, do you know what next year is?”

“What, Abba?”

“The *Shmitta* year. Next year I take a big vacation – no plowing, planting, cultivating or working the land. We will see what grows by itself. Even those crops will not be ours. They are *hefker* (ownerless) and free for anyone to take.”

“But Abba, what will we have to eat next year? If you do not work the land, and anyone can take what grows by itself, we will have hardly any food.”

“Kinderlach, the Torah asks the exact same question in Vayikra, chapter 25, verse 20. The answer is that Hashem will provide for us. This year He will give us enough food to last until after the *Shmitta* year.”

Kinderlach . . .

That is the way it was. There are no records of any famine ever occurring amongst the Jewish people in Biblical times as a result of keeping the Shmitta year. In the times of the Beis HaMikdash, farming was the main occupation of the Jewish people. Without the crops of the farm, there would be literally no food to eat. Observing the Shmitta was therefore a very big test of one’s trust in Hashem. That is why Rav Chaim Shmuelevitz says that those who observe Shmitta were compared to heavenly angels who have no desire to go against Hashem’s will. That is the strength of their trust in Him.

והגדת לבנו

הוא דואג לנו

"חיים, אתה ממש לא תאמין למה שאספר לך עכשיו."
 "לא אאמין למה, אברימי?"
 "למה שהמורה שלי לימד אותנו היום על שנת השמיטה."
 "האם זו השנה שבה אסור לחקלאים לעבד את אדמותיהם?"
 "כן, חיים. פעם בכל שבע שנים נותנים לאדמה לנוח."
 "מה כל כך קשה להאמין בזה? הרי מחזור זרעים נחשב לדבר מועיל."
 "המורה שלי ציטט את הרב חיים שמואלביץ זצ"ל, ראש ישיבת מיר."
 "ומה הוא אמר?"

"שהאנשים השומרים את שנת השמיטה הם כמלאכים. ובלשונו: 'כוחם של שומרי שביעית הוא למעלה מן הטבע, ומכלל מלאכי מרום יחשבו'. כיצד יכול אדם להשיג דברים כה נשגבים ממצוות השמיטה?"
 "הבה נחשוב על זה לרגע, אברימי. הבה ננסה לדמיין את עצמנו חיים בזמן שבית המקדש היה קיים."

וחיים מתחיל לספר:

"אבא, תודה לך על שאתה דואג לנו כל כך. ברוך השם, יש לנו משק יפה, וכל יום אתה יוצא ועובד בשדות. אתה חורש, זורע ומטפל ביבולים. כאשר הכל מבשיל, אתה קוצר וקוטף הכל ומביא את הפירות לאמא כדי שתעשה מהם מטעמים. ברוך השם שיש לנו כזה משק שיכול לספק לנו כדי מחייתנו."
 "ילדים יקרים, האם אתם יודעים איזו שנה תהיה בשנה הבאה?"

"איזו, באמת, אבא?"
 "שנת השמיטה. בשנה הבאה יש לי חופש גדול – לא אזרע, לא אטפח את השדות ולא אעבוד את האדמה. נראה מה יצמח מעצמו. וגם מה שיצמח לא יהיה שלנו, אלא הפקר, וכל אחד יוכל לקחת ממנו."
 "אבל אבא, מה נאכל בשנה הבאה? אם לא תעבוד את האדמה, וכל אחד יכול לקחת את מה שיצמח מעצמו, לא יהיה לנו כמעט אוכל!"
 "ילדים יקרים, התורה שואלת אותה שאלה בדיוק, בספר ויקרא, פרק כ"ה, פסוק כ'. התשובה היא שה' ידאג לנו. הוא יתן לנו השנה יבול שיספיק לנו עד לאחר שנת השמיטה."

ילדים יקרים...

כך הם הדברים. אין לנו שום מידע על רעב שפקד את עם ישראל בתקופת התנ"ך בשל שמירת השמיטה. בזמן שבית המקדש היה קיים, הכלכלה התבססה רובה ככולה על חקלאות. ללא יבול חקלאי, היתה סכנה לכאורה שלא יהיה כלל מה לאכול. שמירת השמיטה היתה אם כן נסיון גדול מאוד – נסיון של בטחון בה'. לכן אומר הרב חיים שמואלביץ שאלה ששמרו שמיטה דומים למלאכי מרום, שמתבעם אין להם כל רצון לפעול נגד רצון ה'. זוהי עוצמת הבטחון בה' של שומרי השמיטה.

קשרים ויסודות

"ברוכים הבאים לארץ ישראל, בן דודי דוד ומשפחתו!"
 "תודה לך על קבלת הפנים החמה, בן דודי בצלאל. אנו שמחים להיות כאן, ומודים לה' על שאנו חיים וקיימים."
 "אני מניח שאתה אומר זאת בשל סופת ההוריקן שפגעה בעירך בחודש שעבר."
 "נכון מאוד, בצלאל. הרוחות החזקות זרעו הרס רב, אך אנו ניצלנו. ברוך ה', לבניין שבו אנו גרים יש יסודות."
 "האם זה אכן השפיע על מידת הנזק, דוד?"
 "בהחלט כן. בניינים שנבנו עם יסודות בטון חזקים עמדו ברוחות של יותר ממאתיים קמ"ש. בניינים שנבנו רק על פני הקרקע פשוט

הועפו ממקומם.
 "אולי לא תאמין למה שאומר, דוד, אך הרב שמשון פינקוס זצ"ל השתמש באותו משל כדי לתאר את המידה שעליה אנו עובדים השבוע – השבוע השישי לספירת העומר."
 "ומה הוא אמר? ספר לי בבקשה!"

"כל אחד משבעה השבועות שבין פסח לשבועות יש לו המידה שלו. אם ניקח על עצמנו לעבוד על המידה הזאת במשך השבוע, נקבל סייעתא דשמיא אדירה. וההצלחה שנזכה בה תשפיע על כל שאר השבועות של השנה."
 "כיצד?"

"ברמה הפשוטה ביותר, כאשר מישוה רוכש מידה טובה, היא נעשית חלק ממנו. כעת יש לו היכולת להשתמש בה בכל פעם שיירדש לכך. המידה של השבוע השני היא גבורה (שליטה עצמית). אם אדם מגביר את כוחו הפנימי במשך השבוע השני, הוא יוכל להשתמש בו למשך שארית חייו, בכל פעם שיעמוד בפני מצב שבו עליו להתגבר על פיתוי כלשהו."
 "כמה נכון."

"ברמה עמוקה יותר, האר"ז' ל אומר ששבעת השבועות האלה הן השרש של כל השנה. ה' מביט במעשינו במשך שבועות אלה, בודק אותם, ומכוון את אירועי השנה שלאחר מכן על בסיס זה. כך שאתה רואה, דוד, שניתנת לנו כאן הזדמנות פז."

"הבה נתחיל, בצלאל! מהי המידה של השבוע הזה?"
 "המידה של השבוע היא 'יסוד'. היסוד הוא קשר חזק בין בניין לבין האדמה. כך גם מי שיש לו את המידה של יסוד הוא מקושר בעצמה רבה לה'."

יסוד עולם

"כיצד יוצרים קשר חזק כזה באופן מעשי?"
 "על האדם לחשוב תמיד על הקב"ה: לעשות את כל מה שהוא עושה – למענו: לאכול כדי שיהיה לו הכוח לעבוד את ה'; ללמוד תורה כדי לדעת את רצון ה'; לעשות חסדים עם הסובבים אותו כי הם ילדיו של ה'; לישן כדי לאגור כוח לעבוד את הבורא; להשתמש בכספו רק למען מצוות ה'. אפילו מחשבותיו צריכות להיות מוקדשות אך ורק לתורה ולמצוות. בכל עת ובכל שעה עליו לפנות אל אדונו."
 "לא קשה להבין כיצד הוא יוצר בכך קשר קרוב לה', בצלאל. אם חושבים על מישוה או על משהו כל הזמן, הרי ממילא מתחזק הקשר אתו. על אחת כמה וכמה כשמדובר בקדוש ברוך הוא, שנותן לנו סייעתא דשמיא בכל שלב ושלב כאשר אנו מתאמצים להתקרב אליו."

"בדיוק כך, דוד. לצדיקים יש המידה של 'יסוד', כפי שהפסוק אומר 'צדיק יסוד עולם' (משלי י', כ"ה). והמצודת דוד שם מסביר שהצדיק עומד יציב במקומו. הוא כל כך מסור לעבודת ה' שאמונתו חזקה ויציבה כיסודות העולם, ואי אפשר להזיזה ממקומה. ולפיכך, כאשר מתרחשות צרות, והרשעים מתרגשים מכך ומאבדים את בטחונם בה', הרי הצדיק נשאר חזק באמונתו ובדבקותו בה'. המלבי"ם אומר אף יותר מזה, שקרבתו של הצדיק לבוראו משמשת יסוד שתומך לא רק בו אלא בעולם כולו."
 "איזה הישג!"

"נכון. אלה הם ההישגים הרוחניים הכבירים שאדם יכול להגיע אליהם ע"י התקרבות לה'."

ילדים יקרים...

זהו השבוע שבו אנו יכולים לחזק את הקשר שלנו עם ה'. כיצד? ע"י עיסוק בו במחשבותינו כל הזמן. ע"י ייחוס כל דבר שאנו עושים – אליו. ע"י עבודתו בכל מחשבה ומחשבותינו ובכל מעשה ממשנו בכל רגע, בכל יום. הרב אביגדור מילר אומר שאחד מההישגים הגדולים ביותר שאדם יכול להשיג בחיים היא לחשוב על ה' באופן תמידי. זה מה שמקרב את האדם אל ה'. זה מה שיוצר את הקשר החזק בין האדם לבין קונו. זוהי המידה של יסוד. ייצקו יסודות חזקים השבוע, ילדים יקרים. קשרו עצמכם בקשר הדוק לה', והיו לצדיקים יסוד עולם.